

Moravia Divide 2024

Start 11.5.2024 8:30
Cíl 15.5.2024 8:50
Celkový čas
4 dny 0 hod. 20 min.
Celkem ujeté 757km
Nastoupáno 15299 výšk.m.
1.den 148km/3885v.m.
2.den 182km/3705v.m.
3.den 198km/3966v.m.
4.den 171km/3098v.m.
5.den 58km/612v.m.

Moravia Divide 2024

Utekl rok a já, po nezdařených loňských mílích, vyřáším na první letošní bikepackingovou výzvu – Moravia Divide.

V loňském roce se mi tato akce moc líbila. Letos nás organizátor akce, Číža, zásobuje přes WhatsApp spoustou úžasných fotek z trasování závodu, takže jsem docela natěšený. Čekají nás přírodní i kulturní zajímavosti, spousta kopců, brodů a těžkého terénu.

Den před startem, v pátek 10.5.2024, se sjíždíme v místě startu, v Račím Údolí, u Javorníku. Vidím spoustu známých tváří z bikepackingové komunity a trochu se stydím za svou špatnou paměť na jména.

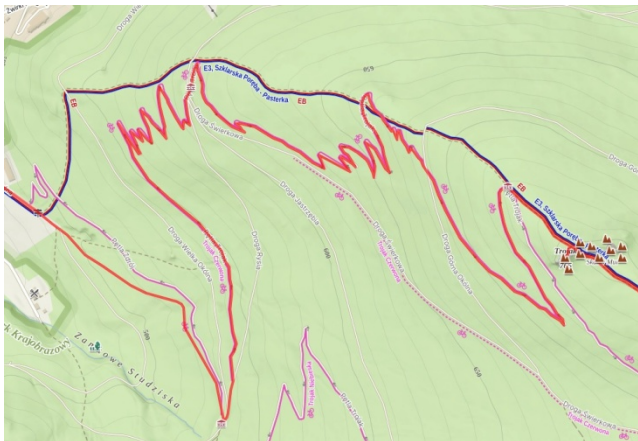
Neobjednával jsem si ubytování, takže noc před startem jsem přečkal na betonu v pártystanu. To byla velká chyba, protože byla hrozná kosa a v mém angličáku jsem se celou noc klepal zimou.

11.5.2024 - den 1. sobota 8:30hod.

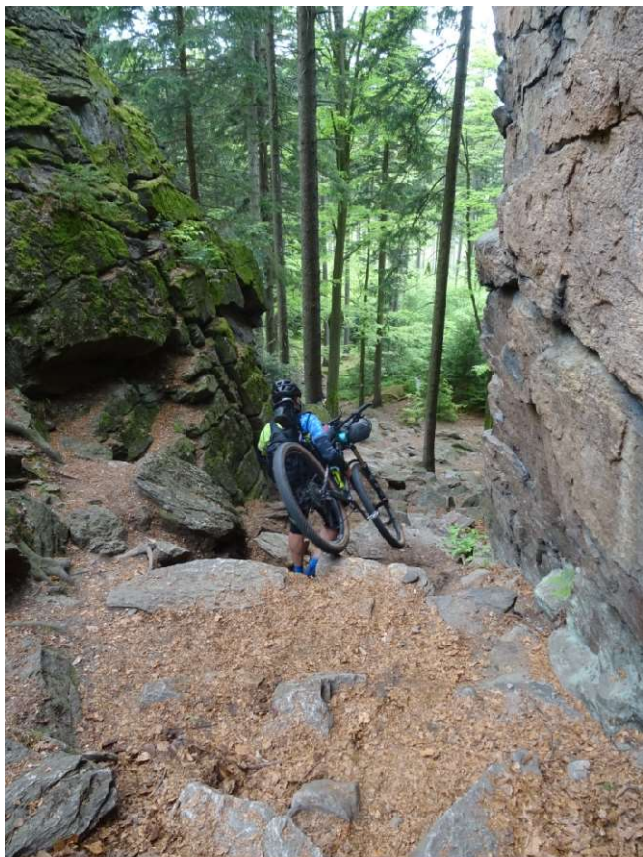
Vyrážíme Račím Údolím v Rychlebách po nekonečné lesní asfaltce stále vzhůru. Přejíždíme do Polska a tam po úžasném trailu Petla Troják vyjíždíme na vyhlídku Troják. Trail se motá v nekonečných serpentinách vzhůru, je pěkný pohled na barevného cyklistického hada plazícího se vzhůru. I když je to do kopce, trail mě docela baví, až na poslední úsek, vydlážděný velkými balvany.

Celkové umístění 48. místo
Umístění v kategorii M50+ ? místo

Z Polska zase přes hranice na Moravu, kde si dávám na Paprsku hnusný pálivý boršč za 85Kč. Čeká mě největší zručnost na trase – Stezka v oblacích nad dolní Moravou. Spousta lemplů vyjede lanovkou nahoru, zaplatí si vstup na Stezku a na Most, občerství se v restauraci a sjedou lanovkou dolů. Je docela problém se mezi nimi na kole promotat. Za odměnu naštěstí následuje úžasná panoramatická šotolinka do Horní Moravy a za trest nekonečné tlačení po asfaltu zase do Polska. Další krásný trail Petla Jodlow. Tentokrát je to nahoru dolů, samá zatáčka. Je to zábavné, ale strašně dlouhé, takže ke konci již ztrácím koncentraci a dělám chyby. Navíc mám

trochu omezený rejď žracími pytlíky na řidítkách. Zjišťuji, že na cca 80km jsem nastoupal 2500metrů. Děs. Jsem rád, že se vracíme zpátky na Moravu, nemám totiž zdravotní pojištění do ciziny a tak si nemůžu dovolit infarkt v Polsku. Za tmy dojíždím na Restpoint 1. Tedy dotlačím, protože závěr je výstup křížovou cestou na Kopeček s klášterem Hedeč. Počítám si vždy 20kroků a pak odpočívám. Je to hrozný krpál. Rád bych se najedl. Hajnej mi nabídl svou porci špaget, nejde mu to jíst a vypadá, že je na tom hůř než já. Nejde to, nic do mě neleze, dělá se mi špatně. Chci jet ještě dál a tak vyrážím s Petrem (známe se z Milí 2022) s plánem jet do 23:00 a najít někde spaní. Končíme v hospůdce Zašivárna. Ťukáme na dveře zavřené hospůdky a v noci dostáváme od vstřícných majitelů ještě pivo. Petr si dává kus bůčku, ale je tak prošitý, že ho nesní a nechá si ho zabalit. Do mě vklouzla výborná jitrnice.

Spali jsme na terásce před hospůdkou, sice bez střechy, ale s venkovní kadiboudou a umyvadlem. Počasí nebylo nic moc, 2x jsem zmokl a bylo chladno.

Ujel jsem 148km, nastoupal 3885 výšk.metrů a na cestě jsem byl od 8:30 do 22:55.

Nejraději bych tlačil, ale je nás tady hodně a nikdo přede mnou netlačí, tak to také vytrpím. Na vyhlídce musím dofouknout zadní kolo. Mám pocit, že mi kolo plave pod zadkem a bojím se najet naplno na kameny. Před startem jsem si neuvědomil, že pojedou naložený a nechal jsem běžný tlak v pneu. Od vyhlídky již tlačíme a nosíme kola na zádech všichni, horolezení nahoru i dolů.

trochu omezený rejď žracími pytlíky na řidítkách. Zjišťuji, že na cca 80km jsem nastoupal 2500metrů. Děs. Jsem rád, že se vracíme zpátky na Moravu, nemám totiž zdravotní pojištění do ciziny a tak si nemůžu dovolit infarkt v Polsku. Za tmy dojíždím na Restpoint 1. Tedy dotlačím, protože závěr je výstup křížovou cestou na Kopeček s klášterem Hedeč. Počítám si vždy 20kroků a pak odpočívám. Je to hrozný krpál. Rád bych se najedl. Hajnej mi nabídl svou porci špaget, nejde mu to jíst a vypadá, že je na tom hůř než já. Nejde to, nic do mě neleze, dělá se mi špatně. Chci jet ještě dál a tak vyrážím s Petrem (známe se z Milí 2022) s plánem jet do 23:00 a najít někde spaní. Končíme v hospůdce Zašivárna. Ťukáme na dveře zavřené hospůdky a v noci dostáváme od vstřícných majitelů ještě pivo. Petr si dává kus bůčku, ale je tak prošitý, že ho nesní a nechá si ho zabalit. Do mě vklouzla výborná jitrnice.

12.5.2024 – den 2. neděle. Noc byla docela teplá, nepršelo, tak jsem se vyspal lépe než před startem. Ráno vyrážím sám, Petr se chce vyspat, odmítá vstávat se mnou ve 4:00. Je pěkná kosa, ale vypadá to na pěkný slunečný den.

lesní svážnice. Nudná dlouhá cesta je občas zpestřena zajímavostmi. Pohled na věznici Mírov, zastávka na Bouzově, průchod Skalní bránou Zkamenělého zámku, průchod jeskyní Průchodnice, zámek v Náměšti na Hané.

Asi po 12km přijíždím ke skautské klubovně, kde jsme měli možnost přespat. Já bych to ale včera už nedal. Tady potkávám Honzu Havránka (přezdívky Vrána, Havran, Koloušek). Známe se již z několika akcí. Vyrážíme spolu a nakonec spolu dojedeme celý závod až do cíle. Jedeme po nekonečných lesních šotolinkách až k hradišti Hoštejn s památníkem dostavby železnice Praha - Olomouc. Náročný výstup po schodech a hezký sjezd dolů. Pak opět ty nekonečné

Cesta je ale hrozně únavná. Připadá mi nekonečná, ale kilometry ubíhají. Je pěkné vedro. K večeru mám těžkou krizi. Naštěstí v Konicích nacházíme otevřenou benzínku. Doplním si pití a koupím si bagetu, ale vůbec nejsem

schopný jíst. Donutím se alespoň trochu sníst, zbytek balím na ráno. Zase jsem to podělal s jídlem, stává se mi to vždy během prvních dvou dnů – přetáhnu hlad a jen piji a pak nejsem schopen nic pozřít. Nicméně ta zastávka mě trochu probrala a rozjel jsem se. Potkáváme se s dalšími bikery – Jens, Klára, Juraj...

Poslední zajímavostí dne je rozhledna Velký Kosíř 442mnm. Pár bikerů se tady chystá spát, ale my jedeme dál. Jura Mydliar se k nám připojil, takže jedeme ve třech. Nakonec s námi vydrží až do cíle. Spíme v hájku z biomasy kousek za Pěnčínem. V noci jsem se moc nevyspal, byla mi zima.

Ujel jsem 182km, nastoupal 3705 výšk.metrů a na cestě jsem byl od 4:45 do 21:10

13.5.2024 – den 3. pondělí.

Ráno je hrozná kosa. Mrznou mi prsty na ruku i nohou. Modlím se, aby už vylezlo sluníčko a trochu mě zahřálo. Moje představa

placaté Moravy se mi hroutí. Nějak mi ta Morava připadá kopcovitá. Přijíždíme k vodní nádrži Plumlov, kde je RestPoint 2. Katka Ludvíková nám udělá teplý čaj, což je při tom, jak jsme promrzlí, zázračný balzám.

Plumlovský zámek mi připadá jako vysoký panelák, ale nad vodou vypadá zajímavě.

Za Plumlovem jedeme údolím s potokem. Napočítal jsem 12 brodů přes potok Zábrana. To jsem ještě netušil, že nás čekají větší a početnější v údolí Bílého potoka.

Přes Drahanskou vrchovinu přijíždíme k Boskovicům. Pereme se s trailem Boskovické stezky. Pak musíme pěšky převést kolo přes hráz vodní nádrže Boskovice. V Boskovicích v samoobslužné restauraci Záložna si dáváme konečně kvalitní oběd – vynikající koprovka, pivo a limonáda. S plným žaludkem se drápeme k Boskovickému hradu, odkud pěknou hřebenovkou přijíždíme k Červené skalce – těžký

sjezdový terén. Nemám odvahu to sjet, tak musím pěšky. Zámek Lysice mě překvapí svou kolonádou na sloupech. Z vyhlídky Hraběcí stolec obdivujeme Svratku. Přidává se k nám Jens, ale brzy ho zase ztrácíme. Před námi je vodní nádrž Vír, kolem ní se nesmí v noci, takže musíme jet náhradní objížďkovou trasu. Sháníme něco k jídlu a pití. Bohužel nic. Jen v Rovečné alespoň vyžebráme vodu. Potmě dojíždíme do Bystřice nad Pernštejnem, kde nacházíme nonstop benzínku. Sice je to zajíždka, ale hlad je hlad.

Pak ještě dojedeme celou noční objížďku Víru a kousek po spojení s původní trasou zalehneme v lesíku. Celou noc někde blízko štěkal šílený srnec, takže spánek nic moc.

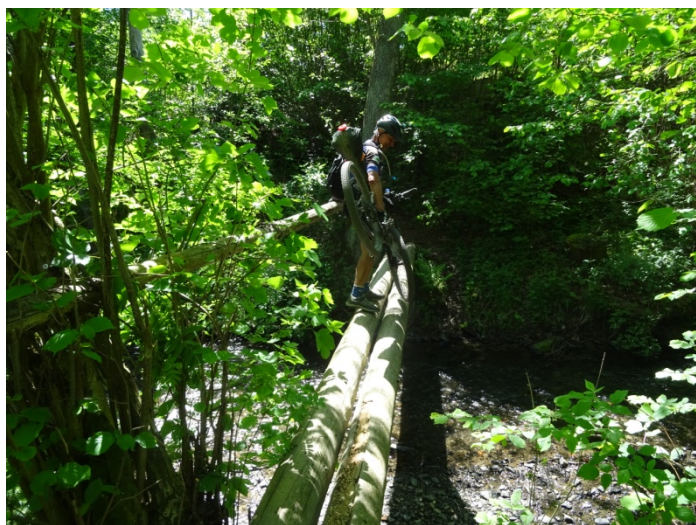
V nohách mám 198km, nastoupáno 3966 výšk. metrů a na cestě jsem byl od 4:40 do 23:40.

14.5.2024 – den 4. úterý.

Čeká nás předposlední den. Do cíle je to asi 230km, ale rozhodujeme se, že nemá cenu se trápit a dojíždět do cíle v noci. Pojedeme tak, aby nám na další den zbylo nějakých 50-60km, a abychom si to užili za světla.

Ráno projíždíme hrad Pernštejn. Z nějakého kouta na nás někdo křičí, co mu to jezdíme přes zahrádku. Říkám si, co je to za vola, a zjišťuji, že je to Balda, který tam spal. Projíždíme areál cisterciáckého opatství Porta Coeli. Úžasná kamenická výzdoba církevních staveb. Pivovar je bohužel ještě zavřený, toho nejvíc lituje Koloušek, známý milovník a znalec piv. Dojeli (došli) jsme dva Poláky při tlačení ve vysoké trávě a po pozůstatcích z těžby. Moc jim to nechutná: „Jeśli to jest maraton MTB, to już tego pan nie robi“.

Pokračujeme do údolí Bílého potoka, kde projíždíme asi 10 brodů těsně za sebou. Je vedro, brody se dají jet, tak je to v tom vedru i příjemné. Neumím si to ale představit za deště a vyššího stavu vody. Ve sjezdech už trochu ztrácím pud sebezáchovy, musím se hlídat a krotit rychlost. Úžasný hrad Veveří za Veverskou Bítýškou. Muselo tady být bohaté panstvo. To už ale jedu sám kolem Brněnské přehrady. Kluci jsou někde za mnou. Na Prýglu je spousta opalujících se žen, ale většinou jsou to již odkvetlé slunečnice. Mladé jsou asi v práci. Dojíždí mě kluci, tak zase jedeme spolu. Pod Brnem nás trasa vede přes zahrádkářskou kolonii a následně přes brněnské Beverly Hills – satelit rodinných domků. Nic moc. U Ivančic si zadokumentuji rozhlednu Vladimíra Menšíka a pokračujeme na rozhlednu Akátová věž

nad Židlochovicemi. Tam uléháme k poslednímu spánku. To byla další velká

chyba – foukal tam studený vítr a byla mi celou noc zima. Probudil jsem se v jednu, pak ve dvě, ve tři a chtěl jsem raději jet. Byl jsem tam ale s kamarády a byli jsme domluvení na vstávání ve 4:00, tak jsem to musel přetrpět. **Ujel jsem 171km a nastoupal 3098 výšk. metrů.**

Jel jsem od 4:40 do 22:20.

15.5.2024 – den 5. středa.

Čeká nás poslední den, pouhých 58km a s malým převýšením. Ale jsme zmrzlí, unavení, takže i malé kopečky dokážou potrápít. Došla mi voda, naštěstí mě zachraňuje kamarád Patrik z mílí. Připojil se k nám na poslední úsek a dal mi napít. Další rozhledna do sbírky je v mandlovém sadu. V Hustopečích snídáme u COOPu a předjíždí nás dva Poláci. Když je pak doháníme při tlačení do kopce, tak začnou utíkat a bojují o umístění. My se tomu pouze zasmějeme a pokračujeme svým tempem. Kolem Novomlýnské nádrže do Lednice. Musíme jít pěšky přes hlavní park, ale alespoň mám dost času si tu nádheru vychutnat a fotit. Jsem rád, že jsem tu nebyl v noci.

Cíl v Cyklošféře v Břeclavi.

Ujel jsem 58km a nastoupal 612 výšk. metrů. Jel jsem od 4:30 do 8:50.

Celý závod mi připadal těžší než vloni. Udělal jsem svou tradiční zásadní stravovací chybu během prvních dnů.

Málo jsem jedl a myslel jsem, že mi stačí studené jídlo, které jsem vezl. Bohužel to nefungovalo. Trasa ale byla úžasná. Rád jezdím sám, tentokrát jsem jel skoro celý závod ve třech. Byl to zase trochu jiný zážitek.

Škoda, že mě atmosféra donutila trochu závodit a proto jsem nechtěl odbočovat z trasy. Dalo se cestou párkrát odbočit na dalších minimálně 5 rozhleden. Ale každý km navíc bere sílu a bolí.

Výsledný čas 4 dny, 0 hodin a 20 minut (96hod.20min.)

Celkem jsem ujel 757km a nastoupal 15266 výškových metrů.

Startovalo asi 150 závodníků, do cíle dorazilo ?.

Celkově jsem se umístil na 48. děleném místě (dojeli jsme ve třech), v kategorii 50+ na ? místě z ?.

Oficiální výsledky stále nejsou.

